

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil da gerne takke ministeren for svaret og er selvfølgelig lidt ked af, at det bekræftede mine fordomme. Det er ikke altid morsomt at få sine fordomme bekræftet, og jeg havde egentlig håbet, at ministeren havde sagt, at han godt kunne høre, at der er en pointe med trafikudviklingen.

Nu gik ministeren igen op og sagde, at det, som var afgørende for ham, når han skulle vurdere Storebæltets betydning for luftforureningen, var, hvor mange biler der kører frem og tilbage over Storebælt. Det er i øvrigt i sig selv foruroligende, at den miljøgevinst, vi skulle have opnået ved den faste forbindelse, er sat helt over styr bare på selve anlægsdelen allerede nu.

Men problemet er den trafikudvikling, vi har i samfundet. Sund og bælt rummer nogle muligheder for at styre det her, og ministeren bliver altså nødt til at gøre sig klart, at vi skal styre. Vi har en rolle næsten som Schweiz. Schweiz er også et transitland, der ved sin jernbane til gods kan regulere temmelig store dele og gør det og i øvrigt får hele sit jernbanesystem finansieret på den måde. Det, som er brandærgerligt, er, at man i Trafik- og Kommunikationsministeriet stadig væk er så meget nybegyndere – skal vi sige det så venligt – på miljøområdet, at man ikke ser tingene i en større sammenhæng. Luftforureningen er altså langt det alvorligste problem, vi har ved trafikudviklingen også af hensyn til havmiljøet, langt det alvorligste.

Hvis vi får 50–100 pct.s stigning i transporterne inden for de næste 30–40–50 år og vi ikke skal have den på vejene, så spørger jeg trafik- og kommunikationsministeren: Hvordan gør vi det? Altså hvordan undgår vi, at det bliver på vejene? Vesttyskland er i gang med at udbygge jernbanerne. Danmark havde haft en fantastisk mulighed for at gå og lave noget trafikstrategisk rigtigt. Det, vi gør i stedet for, er, at vi tumper ud og gør det dumme, nemlig at vi hænger motorvejen ovenpå og dermed tvinger udviklingen til at blive en vejudvikling.

Vi er traditionelt et motorvejsland. Der er – desværre – rigelig plads på vore motorveje til, at de kan tage den trafikstigning, og så bliver vi ude af stand til at lave det, vi skal. Så risikerer vi i stedet for at være foregangsland på miljø og trafik, at vi bliver en blindtarm med et gammel-dags, forurenende transportsystem og et elen-

digt jernbanesystem. Det er jo det, der sker. Det er det, der er så rædselsfuldt.

J. K. Hansen (S):

Jeg skal takke ministeren for de svar, ministeren her gav. Jeg skal bestemt heller ikke klandre ministeren, fordi han giver disse oplysninger i redegørelsen omkring risiciene. Man kunne godt være foruroliget over, om der nu var lidt rysten på hånden, men det kan jeg forstå, det er der ikke. Jeg har også forstået på svaret, at det ligger inden for de reservebeløb, som er sat af. Tak for svarene.

Der mangler måske lige det allersidste, at den arbejdskraft, der måtte komme her til landet udefra, skulle rette sig efter de danske lønoverenskomster. Men det er nok en sag, som må tages op i Markedsudvalget, tror jeg. Det er dér, man må have det.

Jeg har også bedt om en anden omgang her, fordi det er sådan, at mange gange og specielt når fru Margrete Auken kommer med en påstand, så bliver den hængende i luften, og jeg frygter for, at det i morgen skulle stå i pressen, hvis nogen har hørt efter, at Socialdemokraterne er blevet snydt. Vi er ikke blevet snydt i Socialdemokratiet. Vi lader os ikke snyde, og vi er ikke blevet snydt. Så er det sagt så tydeligt, som det kan siges. Vi har været fuldt med hele vejen, vi har stillet mange, mange spørgsmål i denne sag, og vi har da også fået besvaret disse spørgsmål. Så lad det nu ikke blive hængende i luften, at vi skulle være blevet snydt, eller at vi skulle lade os snyde.

Der var også nogle andre ting fremme fra fru Margrete Aukens side i en kort bemærkning, men man kan jo ikke bede om kort bemærkning til korte bemærkninger. Fru Margrete Auken var inde på alt det uhyggelige, der nu kom til at ske på havbunden af Storebælt. Jeg vil gøre opmærksom på, at vi virkelig har brugt megen tid – også sammen med miljøministeren, også med den nuværende miljøminister, og det ved fru Margrete Auken også fra Folketingets Miljøudvalg – for at finde ud af helt klare løsningsmodeller for disse sand- og grusforekomster, som man nødvendigvis skal bruge, således at det ikke kommer til at genere havbunden.

Det er rigtigt, at de afgravninger, som ifølge den beslutning, der er taget, også skal finde sted, vil berøre 4,3 til 4,9 km² havbund. Men det må ikke blive hængende i luften, som om det er